

2) Въ основание-то на наша-та метода лежи това правило, че науки-те и искусства-та треба да служатъ за развитие-то на способности-те ни, а не само да ги обособяваме. Последне-то е работа второстепенна, когато напротивъ първо-то е — най-важна. Като са държимъ у това правило, ние щемъ да видимъ, че идеи-те на дете-то щатъ да станатъ твърде развити, познания-та му много обширни, при това много по-ясни и по-благотворни, отъ колко-то, ако да сме поставили друго яче, затова, че тоя способъ на възпитание-то е съгласенъ съ посочвания-та, искания-та и угода-та на природа-та.

3) Въ дете-то щатъ да са развиятъ и утвърдятъ не само умственни-те способности, но то ще намери въ също-то време много полезни здрави познания. То ще да има твърде ясни и точни сведения за най-важни-те събития въ всеобща-та история, особено за народна-та си история. Историческа-та частъ на земеописание-то то ще да научи толкова, щото нито една значителна страна не ще да има, която да му бжде неизвестна; то ще да знае произведения-та ѝ, ще да има общо понятие за народи-те, които я насиляватъ, за техни-те нрави и обичаи. То ще да знае имена-та и качества-та на по-главни те минерали. Ще умее да различава растения-та, които му се срещатъ на всека стъпка; ще да знае качества-та имъ, полезно-то имъ употребление за въ дома, въ искусство-то и промишленостъ-та. Ще да знае тъй също имена-та на животни-те, и услуги-те, които те показватъ на човека.

Но най-главно-то е, че това възпитание